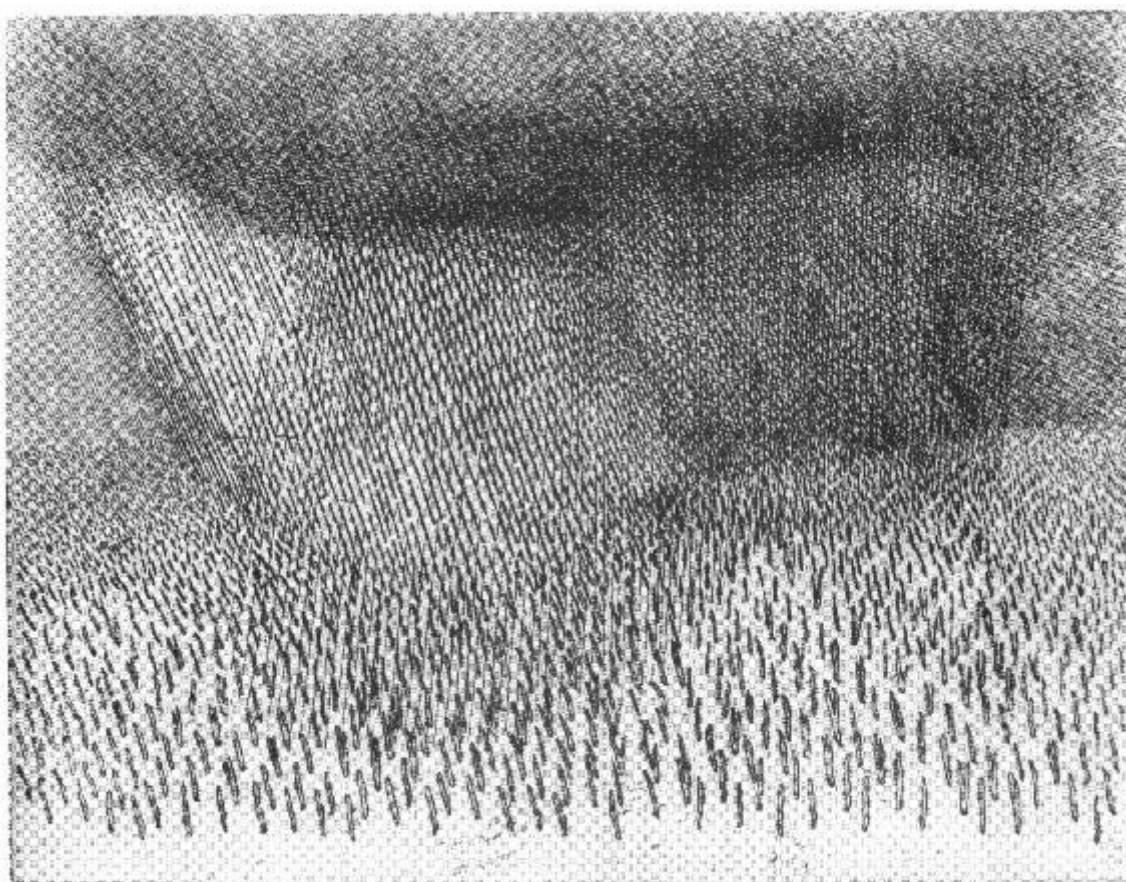

**Geofyzikální ústav AV ČR
Agentura Galerie H**

**Vás srdečně zvou
na první výstavu cyklu
Setkávání**

**Marie Blabolilová
Lepty**

zahájení 23.3.2002 v 17.00 hodin

Setkávání

Kromě toho, že nám geofyzika přináší uspokojení jako předmět bádání, mají mnohé geofyzikální problémy také souvislosti estetické." Aleš Špičák, E-mail 24.8.2001.

V šestém čísle loňského ročníku brněnského časopisu Host vyšel text Josefa Mouchy - Jiří Hůla: Průřezy neklidem. Studii doprovázely reprodukce výtvarných prací. Obrázek nazvaný Vlnění zaujal Aleše Špičáka, připomněl mu denní chleba jeho pracoviště - „seismogramy“. Potěšilo mě to.

V 80 letech jsme s bratrem Zdenkem provozovali v Kostelci nad Černými lesy v té době asi jedinou soukromou galerii v Československu. Společných výstav a akcí se zúčastňovali výtvarní umělci všech generací z celé republiky. Aby bylo možné jejich díla nějakým způsobem porovnávat, vypisovali jsme zadání výstav, mimo jiné jsme se

dvakrát pokoušeli hledat vztahy mezi záznamy vzniklými při vědecké práci a výtvarnými díly. Výstava Setkání-mikrosvět se konala v roce 1985, Setkání-vesmír o dva roky později. V obou případech jsem nejdříve shromáždili vědecké materiály - fotografie, grafy, nákresy, počítačové modelace apod. Výtvarníci si je prohlédli, podle uvážení dodali na výstavu díla, která se s těmito záznamy nějakým způsobem potkávala. Vystavené kresby, grafiky, obrazy a objekty tedy vznikly nezávisle, nešlo o vědomou inspiraci kosmem nebo mikrosvětem, ale o hledání styčných bodů, podobností a analogií. U některých děl byly přímo uvedené odkazy na příslušné vědecké záznamy, další spojnice už měli návštěvníci nacházet sami.

Podnět k uspořádání mezioborových setkání v Galerii H vyšel od výtvarníků, tady (tedy v Geofyzikálním ústavu) se to obrátilo. Aleše Špičáka nejdříve zaujala podobnost mezi seismogramy a některými experimentálními díly třineckého výtvarníka a básníka Jana Wojnara uveřejněnými v Literárních novinách. Proč, je viditelné na kopiích Wojnarových vystavených v prvním patře. Na stálou expozici reprodukcí kreseb Kláry Bočkové, Olgy Karlíkové, Pavla Rudolfa a Jana Wojnara, navazuje výstava leptů Marie Blabolilové. Dohodli jsme se totiž, že v Geofyzikálním ústavu uspořádáme celou řadu výstav mapujících část společného území vědy a umění.

Ze začátku se zdálo, že společných bodů mezi tak odlehlými oblastmi moc nebude. Omezené území se ale brzy ukázala jako bohaté naleziště. Se záznamy seismického vlnění mají dále mnoho společného např. kresby Milana Grygara, Dalibora Chatrného, Inge Koskové, Miroslava Kovaly, Daisy Mrázkové, Jiřího Mrázka, grafiky Jindřicha Růžičky atd.

Podobnost, metafora a analogie jsou běžně užívané umělecké postupy. Jedna skutečnost v nich, většinou nově a nečekaně, osvětluje druhou. Z paralel a metafor usuzujeme, že něčím podobné věci (jevy) mohou mít podobné (stejně) i další vlastnosti. Analogie má velký význam heuristický, a heuristika je uměním objevovat nové. Heureka! - Našel jsem! - zvolal prý nadšeně Archimédes, když objevil hydrostatický zákon.

Věda a umění jsou dva různé způsoby poznávání světa. První založený na logice, na objektivních pozorováních a opakovaných pokusech, druhý na vnitřním poznání, na vcítění, na intuici. Materiál zkoumání je ale v obou případech stejný - všechny věci všehomíra.

Co znamená, že se grafiky Marie Blabolilové podobají záznamům zemětřesení? Jsou umělecká díla jenom hledáním a nalézáním krásy? Existují zákonitosti společné vědě i umění? Úvodní otázky čekají na vaše odpovědi.